

Sygn. akt VI Ka 219/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w L.Ł. T.

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2021r.

sprawy **Z. M.** ur. (...) w S.

s. A. i M. z d. D.

oskarżonego z art. 288 § 1 kk i inne

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 12 lutego 2021 r. sygn. akt II K 247/20

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Z. M. w całości i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Lwówku Śląskim do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 219/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 12 lutego 2021 r., sygn. akt II K 247/20	
<i>1.2. Podmiot wnoszący apelację</i>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca oskarżonego	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<i>1.3. Granice zaskarżenia</i>	
<i>1.3.1. Kierunek i</i>	

zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana		
1	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
2.1.	Ustalenie faktów				
2.1.1.	Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		Z. M.	Dotychczasowa niekaralność oskarżonego.	Karta karna z dnia 10.05.2021 r.	k. 108
2.1.2.	Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	-----	-----	-----	-----	
2.2.	Ocena dowodów				
2.2.1.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu	
1.	Karta karna z dnia 10.05.2021 r.	Sąd Okręgowy z urzędu dopuścił dowód z aktualnej karty karnej na okoliczność danych o karalności oskarżonego Z. M.. Dowód ten jest wiarygodny, nie kwestionowany przez strony.	
<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	-----		-----
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC</p>			

**ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut		
	<p>/z apelacji prokuratora/</p> <p>1. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść, polegający na błędnym uznaniu przez Sąd I instancji, że łódka z silnikiem i akumulatorem jest wyłączną własnością oskarżonego i w związku z tym oskarżony nie wypełnił swoim zachowaniem znamion zarzucanego mu czynu w II punkcie aktu oskarżenia, podczas gdy analiza materiału dowodowego prowadzi wniosku, że łódka z silnikiem i akumulatorem była objęta współwłasnością oskarżonego i pokrzywdzonej.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść, a polegający na błędnym uznaniu przez Sąd, polegający na tym, że skoro w miejscu przebywania oskarżonego odnaleziono jedynie kuchenkę gazową oraz silnik do łódki wraz z akumulatorem to niemożliwym jest, żeby oskarżony zabrał inne rzeczy, bo zapewne byłyby one także w posiadaniu oskarżonego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>3. Obraza prawa materialnego, to jest przepisu art. 284 § 1 k.k. poprzez przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem nie wypełnił znamion czynu z art. 284 § 1 k.k. w odniesieniu do kuchenki gazowej pomimo ustalenia przez</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>Sąd, że kuchenka gazowa była nabyta wspólnie przez oskarżonego i pokrzywdzoną przed ustanowieniem rozdzielnosci majątkowej, a więc była rzeczą wspólną.</p>		
<p>/z apelacji obrońcy oskarżonego/ 4. Mająca wpływ na treść zaskarżonego wyroku obraza przepisów postępowania, tj. art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 424 k.p.k. sprowadzająca się do przypisania sprawstwa oskarżonemu w wyniku jednostronnej i nieuwzględniającej wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego, wydaniu wyroku skazującego wbrew zasadzie obiektywizmu, naruszeniu obowiązku dążenia do</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>prawdy materialnej, przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów wyrażającym się w uznaniu, iż oskarżony dokonał umyślnego zniszczenia mienia poprzez przecięcie przewodów i rur instalacji elektrycznej, wodnej i gazowej doprowadzających media do przyczepy domku holenderskiego usytuowanego na terenie ośrodka wypoczynkowego w W. w sytuacji, gdy oskarżony nie dokonał zniszczenia w/w mienia.</p>		
<p>5. Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k. poprzez naruszenie zasady obiektywizmu procesowego przejawiającej się w uwzględnieniu jedynie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>okoliczności niekorzystnych dla oskarżonego, a pominięcie faktów i dowodów korzystnych, bez należytego uzasadnienia tegoż stanowiska, w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez wydanie wyroku skazującego pomimo licznych niedających się usunąć wątpliwości.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Ad. 1, 2 i 3 – odnośnie zarzutów podniesionych w apelacji prokuratora</p> <p>Wątpliwości Sądu Odwoławczego budzi dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zeznań D. M., którym nadał on walor wiarygodności jedynie</p>	

częściowo, tj. odnośnie dopuszczenia się przez oskarżonego czynu z art. 288 § 1 k.k. i którym waloru wiarygodności odmówił w zakresie zarzucanego oskarżonemu czynu z art. 284 § 1 k.k. W pisemnych motywach wydanego orzeczenia Sąd Rejonowy zawarł stwierdzenie, iż skoro w wyniku przeprowadzonego przeszukania w miejscu przebywania Z. M. ujawniono jedynie silnik i akumulator łódki oraz kuchenkę gazową, nie odnaleziono zaś innych przedmiotów, to z pewnością nie zostały one zabrane przez oskarżonego. Stanowisko takie jest wyrazem pobieżnej i powierzchownej

*oceny
zgromadzonego
w sprawie
materiału
dowodowego
i sprowadza
się do
zanegowania
prawdziwości
twierdzeń
pokrzywdzonej
co do listy
przedmiotów,
których brak
zauważyła w
domku
letniskowym.
O ile bowiem
meble
ogrodowe
miały stać na
tarasie i ich
zaboru mogły
dokonać
osoby
postronne, to
kwestią
niewyjaśnioną
pozostaje, co
stało się z
innymi
drobnymi
przedmiotami
wyposażenia,
skoro w
domku nie
ujawniono
znak
włamania. Ta
wyraźna
niekonsekwencja
w
dokonanych
przez Sąd
I instancji
ustaleniach
faktycznych
nie pozostaje
bez wpływu
na ocenę*

**prawidłowości
wydanego
orzeczenia.**

**Chociaż Sąd
Rejonowy
powziął
wątpliwości
co do tego,
czy łódź
stanowiła
majątek
odrębny
oskarżonego,
czy wchodziła
w skład
majątku
wspólnego
małżonków,
to wyraził w
zaskarżonym
orzeczeniu
przekonanie,
że i tak
poprzez zabór
silnika i
akumulatora
tej łódki Z. M.
nie wypełnił
znamion
czynu z art.
284 § 1 k.k. Ze
stanowiska
wyrażonego
w
uzasadnieniu
wyroku
wnioskować
bowiem
można, iż w
przekonaniu
Sądu
Rejonowego
w stosunku do
przedmiotów,
które
należały do
wspólnego
majątku
małżonków,**

oskarżonemu
nie można
przypisać
odpowiedzialności
za
przywłaszczenie.
Ze
stanowiskiem
takim nie
sposób jednak
się zgodzić
i prokurator
słusznie
kwestionował
ten pogląd w
wywiedzionej
apelacji.
Zgodnie
bowiem z
ugruntowanym
w
orzecznictwie
stanowiskiem,
małżonek
może ponosić
odpowiedzialność
karną z art.
284 § 1
k.k. w takim
przypadku,
gdy
dopuszcza się
rozporządzania
mieniem
należącym do
majątku
wspólnego w
taki sposób,
że czyni to
z zamiarem
powiększenia
swego
majątku
kosztem
majątku
drugiego
małżonka, np.
sprzedaje
określoną
rzecz

**ruchomą,
postępuje w
taki sposób,
by ta rzecz
nie mogła być
w przyszłości
przedmiotem
podziału
majątku
wspólnego
(tak. m. in.
cytowany
przez
prokuratora
Sąd
Apelacyjny w
Katowicach w
wyroku z dnia
22 czerwca
2017r., II AKA
216/17, LEX
nr 2343439,
ale także Sąd
Apelacyjny w
Poznaniu w
wyroku z dnia
21 stycznia
2015r., II AKA
218/14, LEX
nr 2659758,
Sąd
Apelacyjny w
Łodzi w
wyroku z dnia
21 stycznia
2014r., II AKA
272/13, LEX
nr 142561, Sąd
Apelacyjny w
Poznaniu w
wyroku z dnia
13 grudnia
2012 r., II AKA
258/12, LEX
nr 1307474,
Sąd
Apelacyjny w
Poznaniu w
wyroku z dnia
13 września**

**2012 r., II AKa
173/12, LEX
nr 1392000).**
**Odmiennie
zatem, aniżeli
uczynił to Sąd
Rejonowy w
zaskarżonym
wyroku,
należałoby
ocenić
prawną
relewantność
przywłaszczenia
przez
oskarżonego
nie tylko
silnika łodzi i
akumulatora,
ale i kuchenki
gazowej
należącej do
majątku
wspólnego
byłych
małżonków.**

**Ad. 4 i 5
– odnośnie
zarzutów
podniesionych
w apelacji
obrońcy
oskarżonego**
**Wydaje się, iż
o przypisaniu
oskarżonemu
odpowiedzialności
za czyn z art.
288 § 1 k.k.
przesądziła
treść zeznań
funkcjonariusza
Policji J. R.,
który w
swoich
zeznaniach
złożonych na**

**rozprawie
stwierdził, iż
zniszczenia
instalacji
elektrycznej,
gazowej i
wodno-
kanalizacyjnej
w domku
holenderskim
należącym do
pokrzywdzonej
zostały
dokonane ze
złośliwości,
nie w celu
kradzieży (k.
78). Na tej
podstawie
Sąd
Rejonowy,
wskazując na
konflikt
byłych
małżonków
dokonał
ustaleń, iż
to Z. M.
był sprawcą
uszkodzenia
instalacji. Jak
słusznie
jednak
wskazał
obrońca
oskarżonego,
Sąd
Rejonowy
zupełnie
zignorował w
tym
przypadku
treść zeznań
H. D. i J. P.,
które podczas
rozprawy
opowiadały o
innych
zniszczeniach
instalacji**

**elektrycznej,
do których
dochodziło na
terenie
ośrodka
wypoczynkowego
w W.. Chociaż
w toku
postępowania
sądowego
przesłuchiwani
byli
funkcjonariusze
policji
biorący
udział w
interwencjach
między
stronami, Sąd
Rejonowy nie
zweryfikował
informacji
podawanych
przez
świadków na
temat
mających na
terenie
ośrodka
zniszczeń
instalacji u
organów
ścigania.**

**Wątpliwości
budzi również
dokonane
przez Sąd
Rejonowy
ustalenie, iż
sprawca
dostał się do
pomieszczenia
pod domkiem
holenderskim
odkręcając
wkręty przy
blaszkach
zabezpieczających
umieszczonych**

**na drzwiach
tego
pomieszczenia,
pomijając
zupełnie
okoliczność
wynikającą
wprost z
wyjaśnień
oskarżonego,
iż Z. M. miał
swobodny
dostęp do
tego
pomieszczenia
i
przechowywał
tam sprzęt
do koszenia
trawy.
Logicznym
więc wydaje
się, że gdyby
kierowany
wyłącznie
złośliwością i
niechęcią
wobec byłej
żony
zamierzał
uszkodzić
instalację
elektryczną,
gazową i
wodno-
kanalizacyjną
biegnącą pod
domkiem, nie
musiałby
podejmować
wysiłku
odkręcania
owych
wkrętów.
Mógłby
przecież
dokonać
uszkodzenia
instalacji i
zamknąć**

**pomieszczenie
kluczem do
kłódki,
którym
dysponował.**

**W
przekonaniu
Sądu
Odwoławczego
treść
zebranego jak
dotąd
materiału
dowodowego
nie pozwala
na czynienie
niebudzących
wątpliwości
ustaleń
faktycznych
dotyczących
sprawstwa
oskarżonego
w zakresie
zarzucanego
mu czynu z
art. 288 §
1 k.k., a
ocena tego
materiału
dowodowego
dokonana
przez Sąd
I instancji
nie spełnia
wymogów
zawartych w
art. 7 k.p.k.
Słusznie
zatem
zarzucił
obrońca
oskarżonego,
iż Sąd
Rejonowy
dopuścił się w
tym zakresie
naruszenia
zasady**

*obiektywizmu
wyrażonej w
art. 4 k.p.k.
(w zw. z art.
410 k.p.k. i
424 k.p.k.).
Ponieważ
jednak
ustalenia
faktyczne w
tym zakresie
czynione były
w oparciu
o niepełny
materiał
dowodowy i w
dużej mierze
opierały się
na
domysłach,
zarzut obrazy
art. 5 § 2 k.k.
uznać należy
– wobec
konieczności
uchylenia
zaskarżonego
wyroku i
przekazania
sprawy do
ponownego
rozpoznania
przez Sąd I
instancji – za
przedwczesne.
Dopiero
bowiem
wcześniejsze
przeprowadzenie
postępowania
dowodowego
w sposób
pełny i
wyczerpujący
stwarza
sytuację
procesową, w
której
wątpliwości,
których*

<p><i>pomimo podjętych starań nie udało się usunąć, powinny być rozstrzygane na korzyść oskarżonego.</i></p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>/z apelacji prokuratora/ 1. Uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, zaś w pozostałej części utrzymanie wyroku w mocy.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>/z apelacji obrońcy oskarżonego/ 2. Zmiana zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia przypisanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, ewentualnie warunkowe umorzenie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

postępowania karnego na okres 1 roku próby.	
Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
<p>Ad. 1</p> <p>We wcześniejszej części uzasadnienia Sąd Odwoławczy wskazał powody, dla których zachodzi konieczność uchylecia zaskarzonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.</p> <p>Uwzględnił przy tym nie tylko argumentację zawartą w apelacji wywiedzionej przez prokuratora, ale też zarzuty podniesione przez obrońcę oskarzonego w wywiedzionym przez niego środku odwoławczym.</p>	

	<p>Ad. 2</p> <p>Ze względu na konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji, wniosek o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu z art. 288 § 1 k.k., ewentualnie o warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego na obecnym etapie postępowania nie mógł zostać uwzględniony.</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
	-----	-----
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
-----	-----	
<p>1 5. ROZSTRZYGNIĘCIE</p>		

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.	-----
Zwięźle o powodach uchylenia			
-----	-----		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Sąd Odwoławczy w wyniku przeprowadzonej kontroli odwoławczej nabrał poważnych wątpliwości co do prawidłowości wydanego orzeczenia w części skazującej. Wobec konieczności uzupełnienia materiału dowodowego oraz dokonania jego ponownej,			

<p>zgodnej z wymogami art. 7 k.p.k. oceny niezbędne jest ponowne przeprowadzenie w całości przewodu sądowego.</p>			
<p>3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</p>			
<p>-----</p>			
<p>4.1.</p>	<p>Zasada ne peius.</p>	<p># art. 454 § 1 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>Zaskarżony wyrok w części uniewinniającej nie mógł się ostać m.in. ze względu na błędny pogląd prawny Sądu Rejonowego co do możliwości przywłaszczenia rzeczy stanowiących wspólność</p>			

majątkową małżeńską.	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
Sąd Rejonowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy powinien dokonać ponownej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym zeznań pokrzywdzonej w zakresie wskazanych przez nią przedmiotów, których przywłaszczenia miał dopuścić się oskarżony, a następnie dokonać ponownej oceny prawnej zachowania oskarżonego w kontekście wypełnienia przez niego znamion czynu z art. 284 § 1 k.k. z uwzględnieniem powołanego we wcześniejszej części uzasadnienia orzecznictwa dotyczącego	

możliwości
przypisania
małżonkowi
odpowiedzialności
karnej za
dokonanie
przywłaszczenia
w sytuacji, kiedy
działał on z
zamiarem
utrudnienia
dokonania
podziału
majątku
wspólnego i
wyłączenia jego
części z tego
podziału.

Następnie
celowym wydaje
się uzupełnienie
materiału
dowodowego
będącego
podstawą
rozstrzygnięcia
w przedmiocie
przypisania
oskarżonemu
odpowiedzialności
za czyn z art.
288 § 1 k.k.
o dokładniejsze
ustalenia
dotyczące
innych kradzieży
i zniszczeń, do
których
dochodziło na
terenie ośrodka
wypoczynkowego
w W. i dokonanie
ponownej,
całościowej i
zgodnej z
wymogami art.
7 k.p.k. oceny
tych dowodów z
uwzględnieniem

zestań świadków, których treść została przez Sąd Rejonowy pominięta.		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----
6 Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----
PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uniewinnienie oskarżonego od popelnienia czynu z art. 284 § 1 k.k.	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za czyn z art. 288 § 1 k.k.
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana